

Falde på halen-komik

Hvordan viser man klart, at en person får et drikkehorn i hovedet? Hvilken vinkel er den sjoveste? Hvilken positur? Og ses det tydeligt nok, hvor hornet kommer fra? Af og til er det et ganske alvorligt arbejde at være morsom!

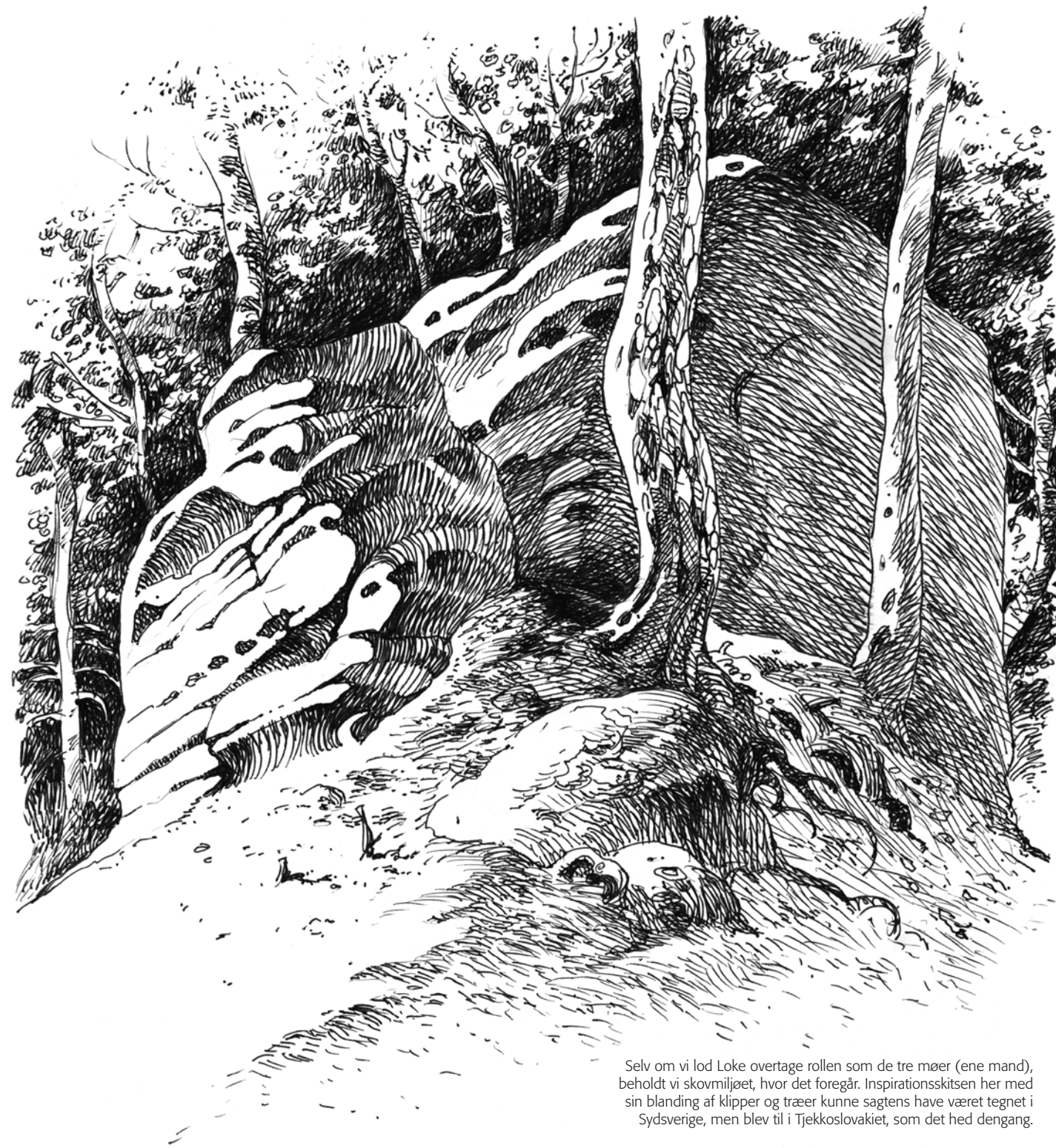
Sjovt nok endte denne tilsyneladende ubetydelige scene på side 23 med at få stor betydning for historiens klimaks senere i forløbet.

derhen, fortalte han dem, hvor dårligt det var gået ham i krigen. Han sagde, at de havde svigtet ham, og han begyndte at jamre sig over den dårlige skæbne, han havde haft, og de kvaler, han havde. Han beklagede sig også over, at det var gået helt anderledes for ham, end de havde lovet. Skovmøerne svarede, at selv om han kun sjældent havde fået sejr, havde han dog givet sine fjender lige så store tab, som han selv havde lidt, og han havde ikke forårsaget mindre mandefald blandt dem, end de havde gjort blandt hans folk. Desuden kunne han være sikker på sejren, hvis han kunne få fat i en overmåde sød spise, som Balder havde opfundet til at øge sine kræfter med. Hvis han blot kunne berøve sin fjende denne styrkende mad, ville intet falde ham svært.

Da Høder hørte det, fik han straks igen mod på at gå i krig mod Balder, selv om det måtte forekomme meget vanskeligt at angribe guder med jordiske våben. Der var også dem af hans folk, som sagde, at det ikke ville være tilrådeligt for ham at begive sig i krig med guder. Men han var så umådelig ophidset, at al ærbødighed for guderens ophøjede væsen var forsvundet, for hos tapre mænd får fornuften ikke altid bugt med hidsigheden. Nogle gange får dumdristigheden overtaget over besindigheden. Måske har Høder også tænkt på, at de ypperste mænds magt tit står på de svageste fødder, og at liden tue kan vælte stort læs. Balder samlede nu danskerne og rykkede imod Høder for at holde slag med ham. Da der var faldet en umådelig mængde, næsten lige mange på hver side, gjorde natten ende på kampen. Om trent ved den tredje nattevagt gik Høder ud for at udspionere fjenden, uden at nogen vidste det. Da han var kommet ind i fjendens lejr, fornemmede han, at de tre møer, der bragte Balder den hemmelighedsfulde spise, havde forladt lejren. Han kunne følge deres spor i duggen og løb efter dem, og på den måde kom han omsider til det hus, som de holdt til i. Da de spurgte, hvem han var, sagde han, at han var harpespiller, og gav dem straks syn for sagn, for da de rakte ham en harpe, og han havde stemt den, slog han strengene og spillede for dem, så han kildrede deres ører med de liffligste toner.

Disse møer havde tre snoge, hvis gift de plejede at blande i den styrkende spise, de lavede til Balder. De fik snogene til at gabe, og så løb der en mængde gift fra dem og ned i spisen. De to af møerne ville i deres venlighed byde Høder at spise af den, men

Selv om vi lod Loke overtage rollen som de tre møer (ene mand), beholdt vi skovmiljøet, hvor det foregår. Inspirationskitsen her med sin blanding af klipper og træer kunne sagtens have været tegnet i Sydsverige, men blev til i Tjekkosllovakiet, som det hed dengang.

den ældste af dem forbød det og sagde, at det ville være det samme som at forråde Balder, hvis de øgede fjendens kræfter. Han svarede, at han ikke var Høder selv, men hans staldbror, og da var møerne så venlige, at de ikke blot lod ham nyde noget af spisen, men også skænkede ham et dejligt skinnende bælte, som bragte sejr i kamp. Da han nu gik samme vej tilbage, som han var kommet, mødte han Balder og sårede ham i siden, så han blev liggende halvdød. Da man hørte det, genlød hele Høders lejr af hans krigeres fryderåb, men danskerne jamrede og klagede over den skæbne, der var overgået Balder. Da

Balder forstod, at det led mod døden med ham, begyndte han, opflammet af de smerter, som hans sår voldte ham, dagen efter kampen igen. Mens kampen rasede, lod han sig føre om i slaget i en bærestol, for at han ikke skulle få ord for at have søgt en uhæderlig død i sit telt. Natten efter åbenbarede Hel sig for ham i en drøm og sagde, at han dagen efter skulle hvile i hendes favn. Og det var intet tomt drømmevarsel, for da tredjedagen var omme, døde Balder af de store pinsler, som hans sår voldte ham. Hans krigsfolk holdt en kongelig ligfærd til ære for ham og opkastede en høj over ham.